

nové mená
nové mýty

—
new names
new myths

fí | φ

Martin Imrich

GALÉRIA UMELCOV SPIŠA

nové mená
nové mýty
—
new names
new myths

fí | φ
Martin Imrich

obsah

/ content

o projekte / about project |₄

primum | začiatky / beginnings |₁₆

historia | história / history |₂₆

imago sui | autoportrét / self-portrait |₄₀

femina | žena / woman |₅₂

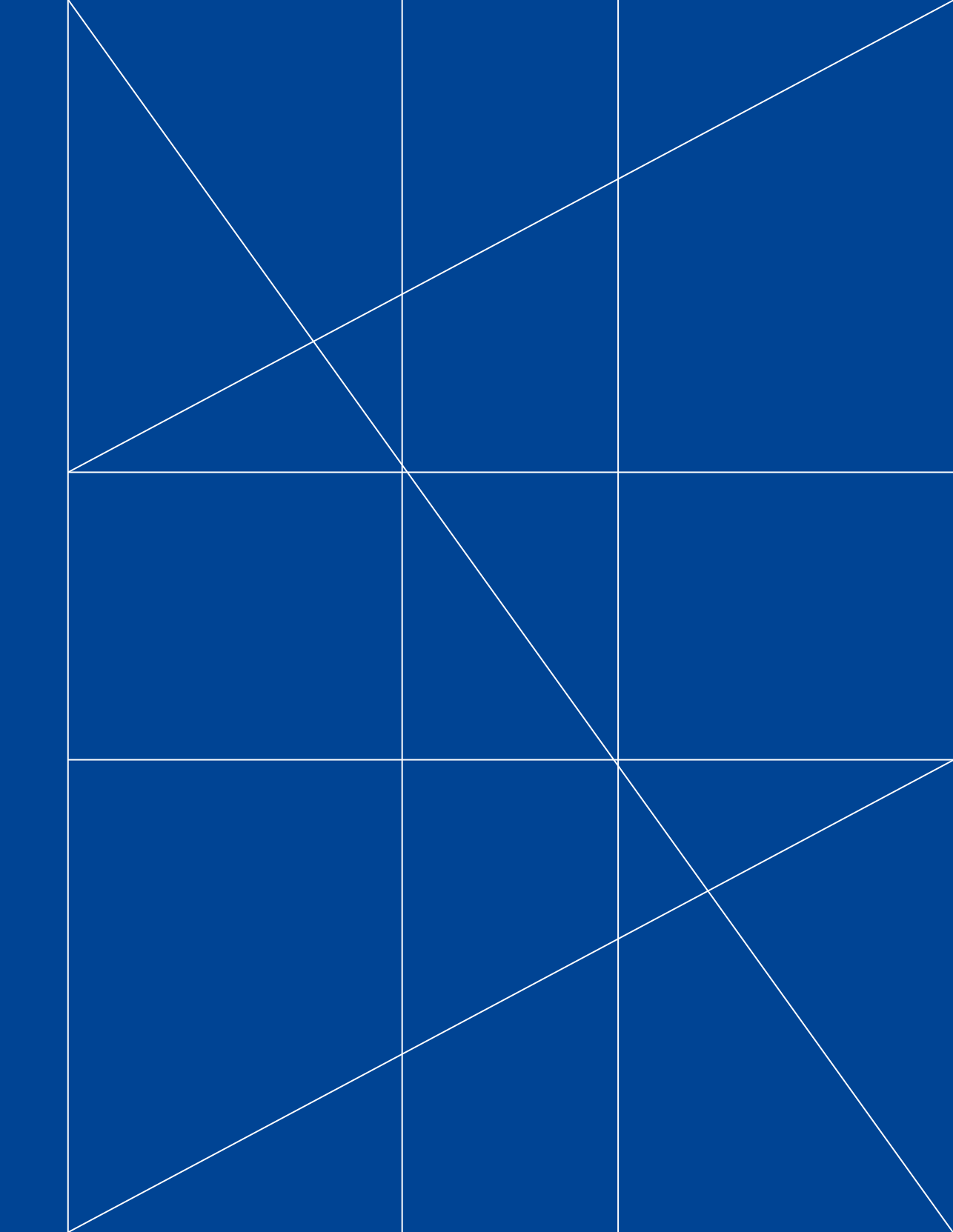
sacralis | sakrálne / sacralis |₆₂

faktografia / reference |₈₂

O projekte

/ about project

Nové mená – nové mýty

MARTIN IMRICH: FÍ|Φ

Cieľom výstavného cyklu Galérie umelcov Spiša *Nové mená – nové mýty* je prezentácia nových mien na súčasnej slovenskej výtvarnej scéne a konfrontácia tvorby mladej i strednej generácie v individuálnych autorských profiloch, ako aj v tematických celkoch. Medzi nové mená, málo známe v slovenskom výtvarnom kontexte, patrí výtvarník, maliar Martin Imrich (*1986), pochádzajúci zo severného Spiša (tatranská obec Šuňava). Výstava prezentuje dielo, ktoré vzniklo po roku 2010, keď autor odchádza z bansko-bystrickej alma mater na štúdiá do poľskej Varšavy.

Osobitá vízia súčasného realizmu v maľbe autora – doktoranda Akadémie Sztuk Pięknych vo Varšave, nadväzuje na akademickú tradíciu a formu zlatého rezu*. Názov výstavy nie je vybraný náhodne: FÍ/φ = symbol zlatého rezu v umení. Veľkoformátová moderná figurálna maľba je na Slovensku ojedinelým javom, obzvlášť, ak je technicky realizovaná klasickým spôsobom, priamou maľbou štetcom na plátno. V Imrichovej tvorbe je človek hlavnou inšpiráciou a prostredníkom pri hľadaní základných otázok o vzťahu k svetu a k sebe samému. Autor maľuje ľudí, pretože verí v človeka. Zásadne pracuje s modelom v ateliéri – všetkým obrazom dominuje figúra v kontexte každodenných situácií v unikátnych kompozíciách.

„Veľa mojich obrazov nemá obsahový zmysel, je to spontánna oslava maľby, radosť z tvorby, hľadanie tvarov i foriem... Stále pracujem s jednoduchou myšlienkou: nad nami je Vyšší Princíp...“ (Martin Imrich, z rozhovoru na Šuňave, júl 2015)

Mgr. Lucia Benická,
riadiateľka Galérie umelcov Spiša a kurátorka výstavy, 2015

* Zlatý rez zodpovedá tiež pomenovaniu „božská proporcia“, kde podľa literatúry Boh stvoril všetko podľa tohto vzorca. Slovo „zlatý“ popisuje dokonalosť. Slovo „rez“ označuje pomyselnú priamku, alebo miesto, kde sa stretávajú myslené linky, ktoré určujú proporcie. Zlatý rez sa nachádza všade. Rozmerové vlastnosti rastlín, zvierat a ľudí sa pridržiavajú hodnoty fí/φ.

Výstava Martina Imricha bola realizovaná v Galérii umelcov Spiša v termíne 5. augusta – 4. októbra 2015 vďaka podpore Ministerstva kultúry SR.

New names – new myths

MARTIN IMRICH: Phi|φ

The aim of the exhibition series of the Gallery of Spiš Artists *New names – new myths* is the presentation of new names in contemporary Slovak art scene and the confrontation of the work of both young and middle generations in individual author's profiles as well as in the thematic units. Among the new names, little known in the Slovak artistic context, there belongs an artist – painter Martin Imrich (born 1986), originating from northern Spiš (Tatras village Šuňava). The exhibition presents his work that was created after 2010 when the author leaved his alma mater in Banská Bystrica for studies in Polish Warsaw.

Special vision of contemporary realism in painting of Martin Imrich – a doctorate student of the Academy of Fine Arts (Akademia Sztuk Pięknych) in Warsaw, follows the academic tradition and the form of golden ratio. The title of the exhibition is not chosen at random: Phi/φ = symbol of the golden ratio* in art. Large-format modern figural painting is of a rare occurrence in Slovakia, especially where it is technically implemented by the classic way with direct painting with brush on canvas. A man in the Imrich's works is the main inspiration and a mediator in the search for the fundamental questions about the relationship to the world and to himself. The author paints people because he believes in the human. Fundamentally, he works with a model in his studio – all the paintings are dominated by the figure in the context of everyday situations in unique compositions.

“A lot of my images does not make sense of the content, it's a spontaneous celebration of the painting, the joy from creation, searching for shapes and forms. I work with a simple idea: there is the Higher Principle still above us...” (Martin Imrich, from an interview with the author in Šuňava, July 2015)

Mgr. Lucia Benická,
director of the Gallery of Spiš Artists and curator of the exhibition, 2015

* Golden Ratio means the “divine proportion”, where according to the literature, God created everything according to this formula. The word “Golden” describes the perfection. The word “Ratio” refers to the imaginary straight line, or the place, where virtual lines are meeting and thus determine the proportions. Golden Ratio can be found everywhere. The dimensional properties of plants, animals and people follow the values of Phi/φ.

The exhibition of Martin Imrich was realized in the Gallery of Spiš Artists on August 5 – October 4, 2015 thanks to the support of the Ministry of Culture of the Slovak Republic.

Imrich a moderná realistická figurácia

Martin Imrich je reprezentantom neoakademickej maľby,* ktorá sa u mnohých divákov spája s neoklasicistickým štýlom. Ten je však len podmnožinou neoakademizmu, ktorého hlavným atribútom je brilantne zvládnutá technická stránka, vychádzajúca z opticky vnímateľnej skutočnosti (i keď tá nemusí samozrejme s tou našou realitou mať veľa spoločného). Štylistický charakter tvorby Martina Imricha vykazuje skôr poučenie na hyperrealizme prelomu 60-tych a 70-tych rokov 20. storočia. Fotorealizmus však vychádzal výlučne z fotografického videnia a maliarske finesy starých majstrov eliminoval v prospech objektívneho realizmu dovedeného ad absurdum. Imrich takto postulovaný fotorealizmus zbavuje neosobnej objektivity, do diel vkladá početné ironické narážky a subkultúrne odkazy. A, samozrejme, celkom v súlade s akademickou doktrínou oblažuje divákovo oko zmyslovými pôžitkami, napr. plochami s výraznou lokálnou farebnosťou lahodných tónov, evokujúcou Vermeera či Tiziana.

Pri charakterizácii Imrichovej tvorby by snáď bolo vhodnejšie voliť pojem moderná realistická figurácia než neoakademizmus, pretože ten sa vo svojej komplexnosti týka takmer výlučne len jeho najväčšej kompozície *Mučeníčky*. Niektorí poľskí kunsthistorici dosť nešťastne vidia pôvod Imrichovho štýlu vo vrcholnom predstaviteľovi nacistickej maľby Adolfovi Zieglerovi, iniciátorovi ťaženia proti tzv. degenerovanému umeniu. Pritom neporovnateľne výstižnejšou je paralela k dielu maďarského maliara Tibora Csernusa (1927 – 2007), ktorý už v 70-tych rokoch 20. storočia maľoval v exile kompozície výtvarne štylizované na spôsob Caravaggia, Velázqueza alebo Michala Munkácsyho, predovšetkým na náboženskú tému. Imrich má v sebe tiež čosi z vrcholného predstaviteľa fotorealistickeho neoakademizmu, virtuózneho čílskeho maliara Claudia Brava (1936 – 2011), ktorý sa nerozpakoval namaľovať „najjednoduchšiu“ Madonu alebo „najjednoduchšieho“ Ukrižovaného bez intelektuálneho presahu, teda radosť z „čistého“ maľovania.

U Imricha sú zvlášť zaujímavé obrazy s náboženskou tematikou, na ktorých sú staro i novozákonné postavy včlenené do pomerne chúlостivých súvislostí. Tieto diela vyžadujú citlivú interpretáciu, ktorej musí predchádzať pokorná meditácia. Ak divák nedokáže ani jedno ani druhé, mal by sa vzdať potešenia vychutnať si Imrichovo dielo. V rámci danej skupiny fascinujú obrazy ponúkajúce pohľad Krista na okolitý svet, napr. „druhá strana“ je interiér kostola videný zrakom Ukrižovaného. Stotožnenie pohľadu autora s pohľadom Spasiteľa je výsostne metaforické, interpretovateľné ako úprimná snaha o vzkriesenie maľby.

Nakoniec je nevyhnutné pristaviť sa na chvíľu pri obrovskom plátne (300 x 486 cm) nazvanom *Mučeníčky* z roku 2012, komponovanom podľa zásad zlatého rezu. Imrich známy tým, že maľuje zásadne podľa živých modelov v ateliéri, inscenuje imperiálne patetickú scénu, pre ktorú mu pözovali profesori, kritici umenia i ďalší ľudia varšavskej

Akadémie. Témou obrazu, ktorému vládne scéna vraždenia svätíc v starovekom Ríme je zamyslenie nad smerovaním umenia, pochybnosti o hodnote rôznych výtvarných koncepcií vo víre času. Evokácia antiky či lepšie povedané otrokárskej a despotickej spoločnosti je dokonalou výtvarnou metaforou údeltu umelcov, profesorov, umenovedcov, ktorí svoju prácu radi nazývajú (vznešeným) poslaním.

Imrich doslova „tká“ perspektívu s rovnakým zanietením ako Paolo Uccello alebo Piero della Francesca. Jej prepate zdôraznenie prakticky marginalizuje tému a obsah, takže kompozícia získava znepokojujúci ornamentálny nádych vnášajúci požadovanú pochybnosť a relativizáciu hodnôt, sebaspytovanie namierené nielen voči sebe ale i voči umelcom z okruhu nových médií.

Autor sa netají sekundárnym zámerom vyprovokovať feministky. Krásne namaľovaná poprava krásnych žien v krásnom prostredí je politicky nekorektným počínom rovnako ako filmy Daria Argenta („Páči sa mi, ak obeťou krásne nafilmovanej vraždy je krásna žena.“). U inteligentného umelca má však každá provokácia zmysel len vtedy, keď provokuje k myslieniu, nie k emóciám.

Mgr. Jozef Ridilla, historik umenia, 2015

*Neoakademické umenie je celkom legitímnou alternatívou striktno intelektuálneho umenia nových médií, ktoré uprednostňujú hodnoty obsahové nad hodnotami čisto výtvarnými a nevyhnutne tak musí rátať s divákom patrične intelektuálne disponovaným. Neoakademizmus naproti tomu ponúka hodnoty zmyslové a jeho úspech u väčšinového publika teda neprekvapuje. Bolo by veľkým nedorozumením, ak by sme ho chápali iba ako vizuálne atraktívne umenie a jeho hodnotu odvodzovali od úrovne dosiahnutých technických zručností. Každá výtvarná koncepcia – ak má slúžiť umeniu – musí sa opierať o dostatočne pevný základ obsahový, inak je len bezduchým ornamentom, ktorý dokáže nanajvýš spoľahlivo „oduševniť“ nenáročné publikum.

Imrich and modern realistic figuration

Martin Imrich is the representative of neo-academic painting,* which is among many of the audience connected with the neoclassical style. This is, however, only a subset of the neo-academism, the main attribute of which there is a brilliantly managed technical aspect, based on an optically perceptible reality (although the latter may not, of course, have much in common with the reality of us). The stylistic character of Martin Imrich's work shows rather a lesson in the hyperrealism of the turn of 60s and 70s of the 20th century. Photorealism, however, was based exclusively on photographic vision and eliminated the painterly finesses of old masters in favour of an objective realism made ad absurdum. Imrich deprives such postulated photorealism of impersonal objectivity; he inserts numerous ironic allusions and sub-cultural links into his art-works. And, of course, quite in accordance with the academic doctrine, he fills the viewer's eye with joy with sensory pleasures, such as with areas with a distinct local colouring of delicious tones evoking Vermeer or Tizian.

When characterizing Imrich's work, it would perhaps be more appropriate to choose the term modern realistic figuration than neo-academism, because in its complexity it concerns almost exclusively his greatest composition *Female Martyrs*. Some Polish art historians quite unhappily see the origin of Imrich's style in the supreme representative of the Nazi painting Adolf Ziegler, the initiator of campaign against the so called degenerated art. At the same time, it is incomparably more parallel to the work of the Hungarian painter Tibor Csernus (1927 – 2007), who already in the 70s of the 20th century painted in exile compositions artistically styled in the way of Caravaggio, Velázquez or Michal Munkácsy, especially on the religious themes. Imrich nourishes something from the high representative of photorealistic neo-academism, of the virtuoso Chilean painter Claudio Bravo (1936 – 2011), who did not hesitate to paint “the simplest” Madonna or “the simplest” Crucified without any intellectual overhang, thus as a pleasure of “pure” painting.

Imrich has particularly interesting paintings with religious themes, in which the Old and New Testament figures are incorporated into the relatively delicate contexts. These works require a sensitive interpretation, which must be preceded by humble meditation. If a viewer is unable to either one or the other, he should give up the pleasure to enjoy the Imrich's art-work. In the context of a given group there fascinate the pictures offering a glimpse of Christ at the outside world, e. g. “the other side” means the interior of the church seen through the eyes of the Crucified. The identification of the author's view with that of the Saviour is sublime metaphorical, interpretable as a sincere effort to resurrect the painting.

Finally, it is perhaps necessary to stop for a moment at a large-format canvas (300 x 486 cm) entitled *Female Martyrs* from 2012, composed according to the principles of the golden ratio. Imrich, known by the fact that he paints fundamentally according to life models in the studio, staged an imperially pathetic scene, for which there posed professors, critics of art and other people from the Warsaw Academy. The theme of the painting, which is governed by the scene of murdered female saints in ancient Rome, is a reflection on the direction of art, doubts about the value of various visual-art concepts in the vortex of time. The evocation of antiquity, or rather slavery and despotic society, is a perfect artistic metaphor for the fate of artists, professors, scholars of fine art, who like to call their work as a (noble) mission.

Imrich literally “weaves” perspective with the same zeal as Paolo Uccello or Piero della Francesca. Its exaggerated emphasis practically marginalizes the theme and content, so that the composition acquires flustering ornamental touch bringing both desired doubt and relativization of values, the self-examination aimed not only not only at each other but also at the artists from the artists from the circle of the new media.

The author makes no secret of his secondary intention to provoke feminists. Beautifully painted execution of beautiful women in a beautiful surroundings is politically incorrect act, just like are the movies of Darius Argent (“I like when the victim of the beautifully filmed murder is a beautiful woman.”). However, for an intelligent artist, every provocation makes sense only when provokes to thinking, not to emotions.

Mgr. Jozef Ridilla, historian of art, 2015

*Neo-academic art is quite a legitimate alternative to the strictly intellectual art of new media, which prioritize content values over the purely artistic values and thus, inevitably, it has to reckon with a viewer who is appropriately intellectually disposed. In contrast, neo-academism offers some sensual values and its success in the general public is therefore not surprising. It would be a great of misunderstanding if we understood it only as a visually attractive art and derived its value from the level of achieved technical skills. Each art concept – if it is to serve art – must rely on an enough solid foundation of content, otherwise it is just a soulless ornament, that manages most reliably “inflamm” only some undemanding audiences.

Martin Imrich, pochádzajúci zo Šuňavy, sa narodil 12. októbra 1986 v Poprade. V rokoch 2007 – 2010 študoval maľbu na Akadémii umení v Banskej Bystrici na katedre Maľby v Ateliéri klasických maliarskych disciplín u prof. Ľudovíta Hološku, akad. mal. Po získaní štipendia Erasmus na Akadémii Sztuk Pięknych vo Varšave (Poľsko) pokračoval v magisterskom štúdiu na Fakulte maľby v ateliéri prof. Krzysztofa Wachowiaka (2010 – 2012), kde od roku 2012 pokračuje v doktorandskom štúdiu na Fakulte grafiky. Za svoje diela získal viaceré ocenenia: Rektorské vyznamenanie Akadémie Sztuk Pięknych (ASP) vo Varšave (2012), Cenu Ewy Tomaszewskiej (2012), COMINGOuT – najlepšie práce ASP vo Varšave (2012). V roku 2013 ho vybrali na umeleckú stáž v rámci medzinárodného projektu GLO'ART (Global Art Center, Belgicko). Vystavoval v Poľsku (Varšava, Smoľdzino), vo Veľkej Británii (Londýn) a na Slovensku (Bratislava, Banská Bystrica, Prešov, Ružomberok, Poprad – Spišská Sobota, Spišské Podhradie a Spišská Nová Ves).

Martin Imrich, originally from Šuňava, was born on October, 12th 1986 in Poprad. In 2007 – 2010 he studied painting at the Academy of Arts in Banská Bystrica at the Department of Painting in the Studio of classical disciplines of painting with Prof. Ľudovít Hološka. After obtaining an Erasmus scholarship for the Academy of Fine Arts (Akademia Sztuk Pięknych) in Warsaw (Poland) he continued his master's studies at the Faculty of Painting in the Studio of Prof. Krzysztof Wachowiak (2010 – 2012), where he continues on doctoral study at the Faculty of Graphics since 2012. For his art-works he has received several awards: the Rector's award of the Academy of Fine Arts (ASP) in Warsaw (ASP) (2012), Price of Ewa Tomaszewska (2012), COMINGOuT – best works of ASP in Warsaw (2012). In 2013 he was selected for an art internship within the framework of the international project GLO'ART (Global Art Centre, Belgium). He exhibited in Poland (Warsaw, Smoľdzino), in the UK (London) and in Slovakia (Bratislava, Banská Bystrica, Prešov, Poprad, Ružomberok – Spišská Sobota, Spišské Podhradie and Spišská Nová Ves).

www.martinimrich.com

Ty / You (Autoportrét / Self-portrait),
2009, olej na plátne / oil on canvas,
80 x 60 cm

Imrich v Banskej Bystrici a vo Varšave

Martinova cesta k dnešnému maliarskemu výrazu bola veľmi náročná na sústredenosť a cieľavedomosť. Začínal od vníkania do základných princípov lineárnej konštrukcie centrálnej perspektívy a prepisu vnímania, pozorovania a vyhodnocovania farby. Vo východiskovej evidencii vnemov maliarskymi prostriedkami išlo o pravdivosť voči videnému svetu i voči sebe. Vytrvalým poctivým úsilím Martin Imrich postupne pretavoval všedné ateliérové situácie do nevšedných, ľudsky univerzálnych existenciálnych situácií. Zvyčajné veci okolo modelu začali nadobúdať symbolické významy. Z psychologických výrazov zobrazených figúr sa zračí zvláštne napätie či úzkosť, atmosféra priestorov v konfigurácii nakomponovaných prvkov naberá na záhadnosti, tajomnosti, skrytom smútku – metafyzickom rozmere. Obsahy plátien nepriamo vyjadrujú tieseň a stav mysle, ktorý vyvoláva dramatickosť sveta, ktorý práve žijeme. Martinove obrazy sa tak stávajú hlbokým ponorom do psychiky súčasníka prostredníctvom rýdzich, veľmi účinných maliarskych prostriedkov.

prof. Ludovít Hološka, akad. mal., 2015

Akadémia umení v Banskej Bystrici, Fakulta výtvarných umení, Katedra Maľby

---

Martin Imrich je jedným z najoriginálnejších maliarov svojej generácie. Veľmi skoro dosiahol umeleckú zrelosť. Už počas štúdia vynikal pracovitou i spôsobom prístupu k umeleckej práci. Získanie diplomu na Fakulte maliarstva Akadémie výtvarných umení vo Varšave mu prinieslo mnoho ocenení a uznání zo strany kritikov umenia, ako i verejnosti a otvorilo mu dvere k umeleckej kariére, ktorú Martin kontinuuje po skončení štúdií.

Obdivujem Martina za neústupnosť pri smerovaní na ceste, ktorú si sám zvolil, neberúc do úvahy chvíľkové a sezónne trendy. Imrich je konzekventný, čo je v umení veľmi dôležité – mať vedomie vlastnej osobnosti a byť verný svojej maliarskej vízií. Martinovo maliarstvo sa dá najľahšie opísať ako realistické. Ale v tomto prípade je to niečo viac ako iba zachytenie viditeľného sveta a skutočnosti, v ktorej umelec žije.

Martin po troškách naplňa tento svet iba jemu vlastným druhom akceptácie, hoci v tomto type maliarstva môže ísť veľmi ľahko o karikatúru či deformáciu. On si na to dáva pozor a postavy, ktoré sa objavujú na jeho obrazoch, nadobúdajú zvláštny, „krajší“ rys. Som presvedčený, že je to iba začiatok kariéry tohto veľmi nadaného umelca. Jeho práce sú už teraz obdivované v galériách celej Európy. Myslím si, že tvorba Martina Imricha je originálna a hodná pozornosti. Verím, že sa natrvalo zapíše do dejín umenia.

dr hab. Tomasz Milanowski,
profesor Akadémie výtvarných umení vo Varšave

Imrich in Banská Bystrica and Warsaw

Martin's path to contemporary painter's expression was very demanding in terms of concentration and determination. He started with penetrating into the basic principles of the linear structure of the central perspective and the transcription of perception, observation and colour evaluation. In the initial records of the perceptions by means of painting it was a matter of truthfulness towards the seen world and towards himself. Through his persistent honest efforts Martin Imrich was gradually transformed everyday studio situations into unusual, to humanly universal existential situations. The usual things around the model began to acquire symbolic meanings. From the psychological expressions of the depicted figures there is reflected some special tension or anxiety; the atmosphere of spaces in the configuration of the composed elements acquires an obscurity, a mystery, a hidden sadness – a metaphysic dimension. The contents of the canvases indirectly reflect distress and the state of mind that evokes the drama of the worlds we are currently living in. Martin's pictures thus become a deep immersion into the psyche of the cotemporary-fellow through genuine, very effective means of painting.

Prof. Ludovít Hološka, academic painter, 2015

Academy of Arts in Banská Bystrica, Faculty of Fine Arts, Department of Painting

---

Martin Imrich is one of the most original painters of his generation. Very soon he reached artistic maturity. Already during his study he excelled in his diligence and his way of approaching to artistic work as well. Obtaining the diploma of the Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Warsaw has brought him many awards and recognitions of the art critics as well as of the public and opened him the doors to artistic career that Martin continues after his graduation.

I admire Martin for his intransigence in heading on the path he chose himself, not taking into account momentary and seasonal trends. Imrich is consistent, what is very important in art – to be aware of one's own personality and to be true to one's vision. Martin's painting can be most easily described as realistic. But in this case it is something more than just to capture the visible world and the reality in which the artist lives in.

After a little, Martin completes this world only with own kind of acceptance; although in this type of painting it can very easily be the question of caricature or deformation. He pays attention to this, and the characters that appear in his paintings, acquire some special, “more beautiful” features. I am convinced that this is only the beginning of the career of this very talented artist. His art-works are now admired in the galleries all over Europe. I think that the creation of Martin Imrich is genuine and worthy of attention. I do believe that he will be permanently enrolled in the art history.

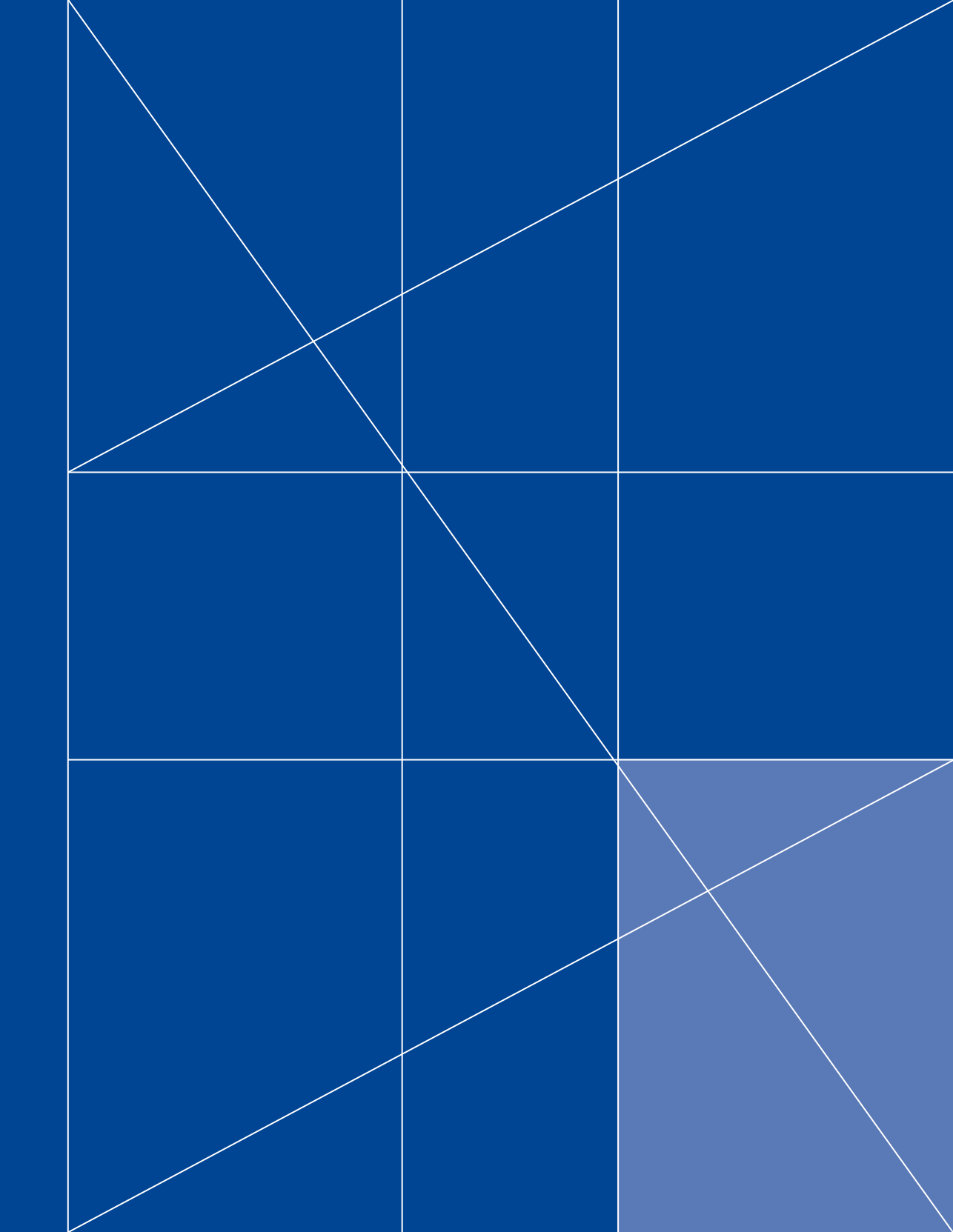
dr hab. Tomasz Milanowski,

Professor at the Academy of Fine Arts in Warsaw

primum

---

začiatky / beginnings

Dielo patrí k prelomovému obdobiu v autorovej tvorbe a pochádza z akéhosi „medzicestia“ na pomezí slovenského a poľského štúdia. Po banskobystrickom školení, keď sa Imrichove figúry (väčšinou akty) strácali v plošnom, farebne splyvajúcom a takmer monochrómnom pozadí, Akademia Sztuk Pięknych vo Varšave v ňom prebúdza prekvapujúcu sýtu farebnosť: rukopis sa výrazne mení, mení sa aj formát obrazov – z komorných olejov autor prechádza na monumentálne figurálne kompozície. Zdokonaľuje technické majstrovstvo, dôsledne študuje a vo svojej tvorbe objavuje staré dobré akademické postupy, inšpirujúc sa aj remeslom 19. storočia a aplikujúc technické majstrovstvo do svojich novovznikajúcich diel.

Autor spomína na obdobie príchodu do Varšavy a návštevy mnohých výstav, kde prevládal kolorit, či už v rámci maliarskej tradície alebo v smelých, mnohofarebných autorských videniach sveta. *Akt 2* sa tak nechceme stáva nenápadnou „kultovkou“ i križovatkou v Imrichovej tvorbe: priznáva sa k minulému, preddefinováva súčasné a naznačuje budúce. (Lucia Benická, ďalej L. B.)

Akt 2 / Nude 2, 2009,
olej na plátne / oil on canvas,
150 x 120 cm

This work belongs to turning period in the author's work, and comes from from a kind of “intermediate path” on the border of Slovak and Polish studies. After his training in Banská Bystrica, when the Imrich's figures (mostly nudes) had been lost in flat, colour-merging and almost monochromatic background colour, the Academy of Fine Arts in Warsaw is awakes in him surprisingly rich colour: his manuscript changes significantly, also the format of pictures – from the chamber paintings the author proceeds to the monumental figurative compositions. He improves his technical mastery, consistently studies, and and he discovers old good academic procedures in his work, inspiring himself also with the crafts of the 19th century and applying technical mastery into his emerging works.

The author remembers the period of his arrival to Warsaw and the visits to many exhibitions, where the colour predominated: either within the framework of the painting tradition or in daring, multi-coloured author's visions of the world. *Nude 2* is so becoming inadvertently an inconspicuous “cultic item” as well as a crossroad in the Imrich's work: it confesses to the last, predefines the current and suggests the future.

(Lucia Benická, next L. B.)

Akt s vlajkou / Nude with flag,
2009, olej na plátne / oil on
canvas, 180 x 110 cm

„Názov Adam symbolizuje prvého človeka, Alfu – začiatok všetkého, tečúca voda Omega – plynutie času, približujúci sa koniec... Podobne ako Adam, veľa mojich obrazov vzniklo v škole, kde výber modelov bol zadaný: v ich póze sa mi črtá téma, ako aj budúca kompozícia obrazu. Nerobil som si skice, maľoval som štetcom rovno na plátno.“

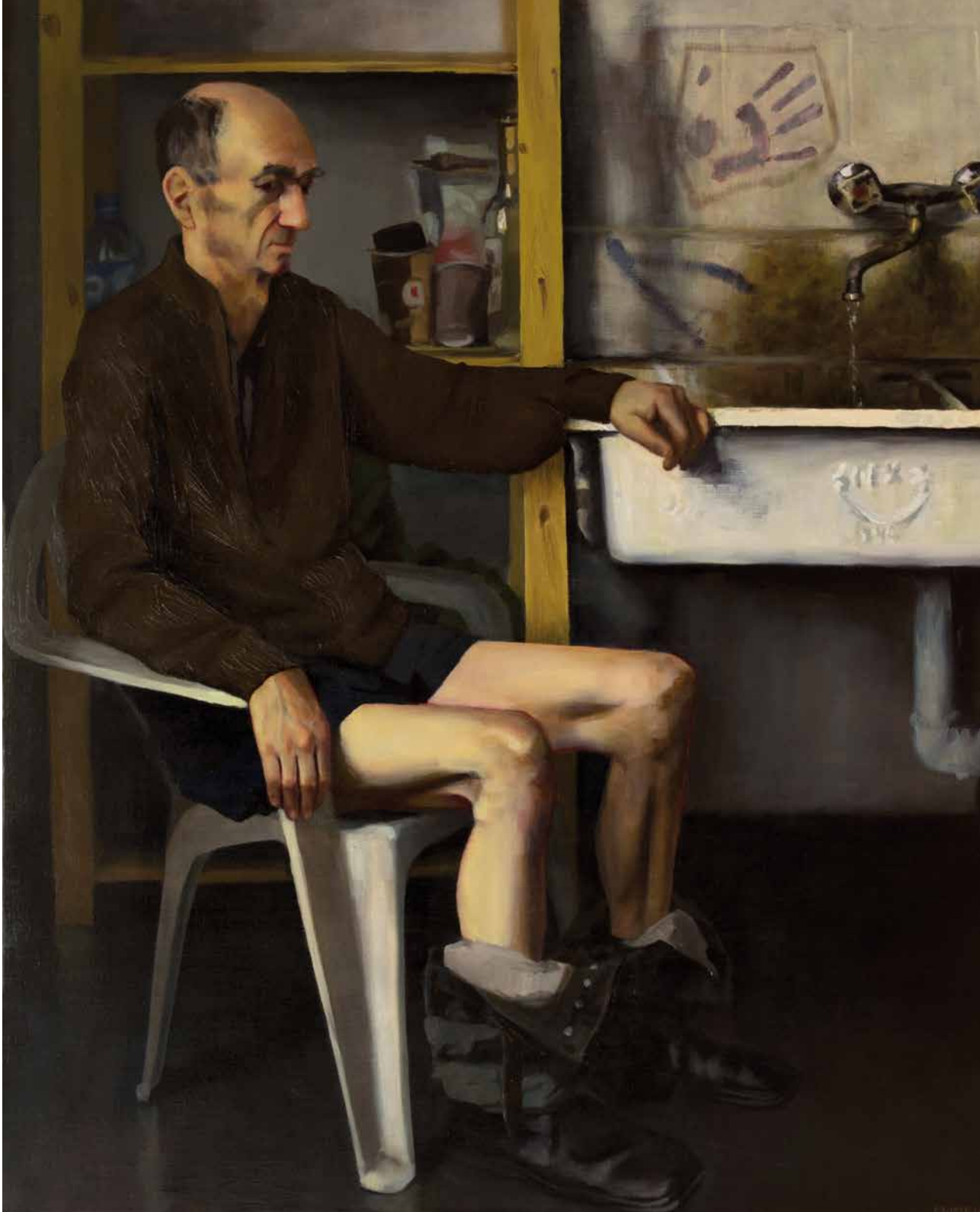
Autora fascinuje klasická maľba, pričom nič nie je také jednoduché, ako vyzerá: maľovať realisticky, ovládnuť farebnosť, svetelnosť a kompozíciu... „Veľa technických vecí sa už neučí, z generácie na generáciu sa na techniku maľby čoraz viac zabúda a kladie menší dôraz – odklon od klasickej maľby vedie k redukcii ‚remesla‘ oproti minulosti.“ (L. B.)

Adam, 2011, olej na plátno /
oil on canvas, 200 x 123 cm

“The title Adam symbolizes the first man, the Alpha – the beginning of everything, the running water the Omega – the passage of time, approximating to the end... Like Adam, a lot of my pictures were created at school, where the choice of models was given: in their pose a definite theme it shapes to me, as well as the future composition of the picture. I did not make any sketches; I painted with a brush straight on the canvas.”

The author is fascinated by classical painting, while nothing is as simple as it looks: to paint realistically, to control colour, light and composition... “Many technical things are no longer learned, from generation to generation the technique of painting is increasingly forgotten and less emphasized – The departure from classical painting leads to a reduction in ‘crafts’ compared to the past.” (L. B.)

„Mnohokrát maľujem bez plánovaného obsahového zámeru. Toto figurálne dielo som realizoval s modelom v škole, reflektuje starobu, únavu, odovzdanosť. Názov *Posledná vôľa* verbálne ilustruje ponurú atmosféru maľby: ležiaca mužská figúra na červenom katafalku môže byť rovnako živým, umierajúcim, či už mŕtvym telom...“ (Martin Imrich)

Posledná vôľa / The Last Will,
2011, olej na plátne / oil on
canvas, 150 x 120 cm

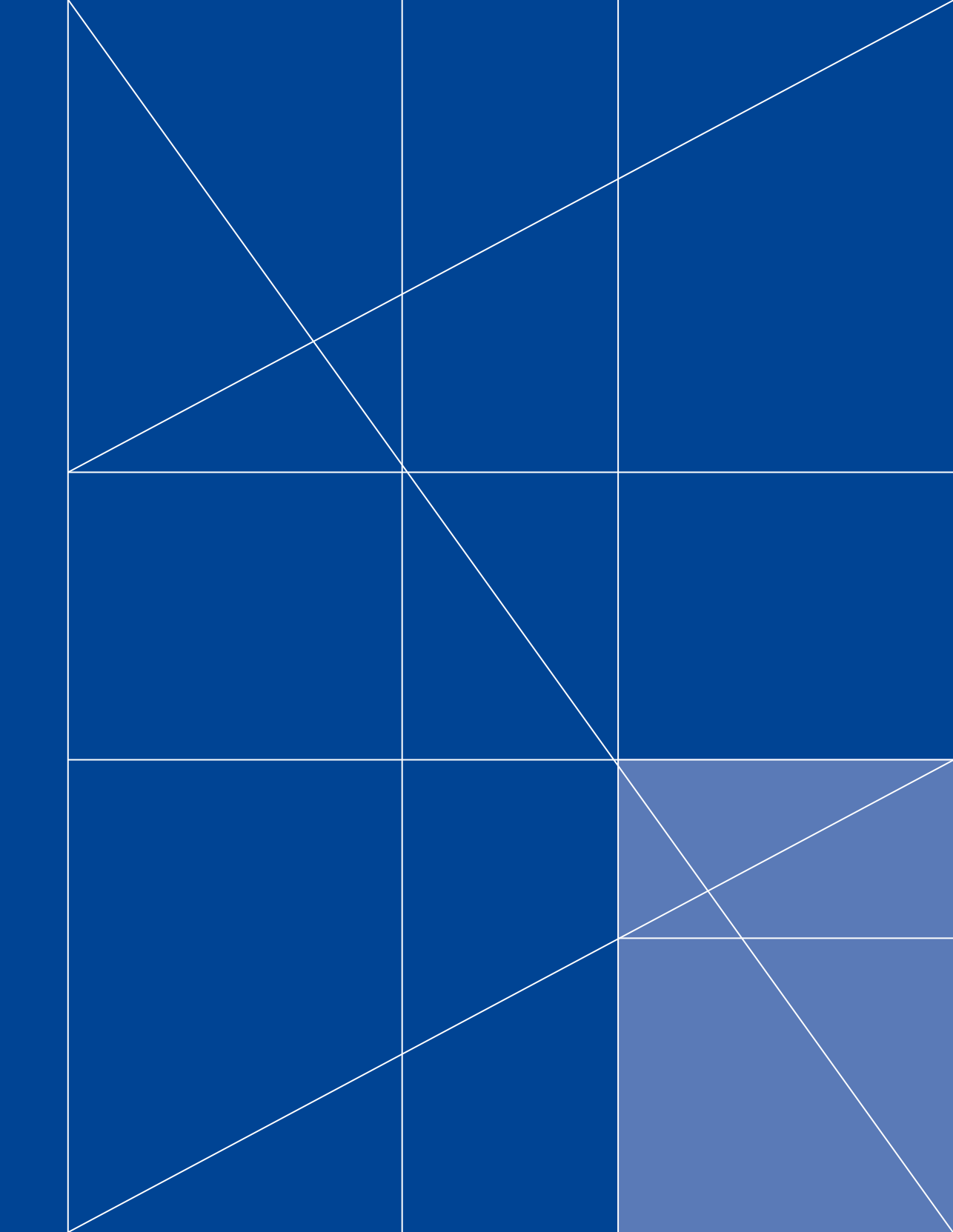
“A lot of times I paint without any intent of the content planned. I made this figural piece of work with a model at school, it reflects the age, fatigue, resignation. The name *The Last Will* verbally illustrates the gloomy atmosphere of the painting: the lying male figure on the red catafalque can equally be as living, dying, or already dead body...”
(Martin Imrich)

historia

história / history

„Osobne som presvedčený, že spôsob mojej kreativity jednoznačne čerpá z akademizmu, pričom moje obrazy sú neodškriepiteľne osobité a štýlom ‚moje‘.“

Klasicizujúca maľba s priznanými reáliami zo súčasnosti interpretuje jednu z múz – Polyhymniu a je súčasťou diplomových prác, z ktorých nosnou je monumentálne dielo *Mučeníčky*, ako i formátovo identická maľba *Venuša*.

„V uvedených dielach, ktoré vnímam aj ako môj ‚akademický‘ triptych, mi jednoznačne išlo o tvorbu v akademickom duchu. Už aj počas štúdií ma veľa-krát prirovnávali k ‚akademikom‘ argumentujúc, že dnešná maľba je inde... Prácami som chcel aj provokovať: súčasné trendy sa akademizmu vyhýbajú, takže som na neho chcel upozorniť novými formami zobrazenia, korešpondujúcimi so súčasnými postavami a prostrediami.“ (L. B.)

› str. / page 31
Venuša / Venus, 2012,
olej na plátne / oil on canvas

“Personally, I am convinced that the way of my creativity clearly draws on the academism, while my paintings are inextricably distinctive and in the style of ‘mine’.”

This classical painting with declared realities from the present, interprets one of the Muses – Polymnia. It is a part of the diploma theses works, the main one of which is the monumental work of *Female Martyrs* well as the painting of *Venus* that is identical by format.

“In these works, which also I perceive as my ‘academic’ triptych, I I was clearly interested in my work in the academic spirit. Even during my studies, I often times compared to ‘academicians’ arguing that the today’s painting is elsewhere... I also wanted to provoke with my works: the current trends avoid the academism, so I wanted to highlight it with new forms of depiction, corresponding with the contemporary characters and environments.”
(L. B.)

V ateliéri pri maľbe obrazu Venuša /
In studio at painting the picture of Venus,
2012. Photo © Herbert Orlikowski

Koncová magisterská práca na Akademii Sztuk Pięknych vo Varšave je zámerným návratom k akademickej maľbe vo všetkých jej atribútoch: nielen kompozičných, ale aj technických. Obraz je budovaný na princípe zlatého rezu, kompozícia na princípe špirály, ktorá prenáša pohľad diváka priamo k umučenej: náhľadovým polooblúkom sa dostávame k centrálnej figúre deja na obraze. Iba jedna postava pozerá von z obrazu na diváka a priamo s ním komunikuje. Celá panoramatická kompozícia je parafrázou obrazu od Henryka Siemiradzkego pod názvom *Dirce chrześcijańska* z roku 1887.

Imrich vo svojom diele parafrázuje súčasnú akadémiu a jej nosných aktérov so sarkazmom jemu vlastným, kde nájdeme pedagógov i študentov, či fiktívne postavy v iluzórnom antickom prostredí. Maľba bola ohodnotená osobitným vyznamenaním rektora Akadémie Sztuk Pięknych vo Varšave, Ocenením profesora Józefa Szajnyu a Ocenením Ewy Tomaszewskiej (poslankyňa Európskeho parlamentu). Fragmenty hláv a neúplné postavy vybraných profesorov sa spájajú mnohokrát s príbehmi o vzťahoch, ktoré sú známe iba úzkemu okruhu študentov a pedagógov na Akadémii. (L. B.)

The final master's thesis at Academy of Fine Arts in Warsaw is a deliberate return to academic painting in all its attributes: not only the compositional but also compositional technical ones. The picture is built on the principle of the Golden Ratio, its composition on the principle of a spiral, which transmits the viewer's eyes directly to the tortured: through the preview semi-arches we get to the central figure of the story in the painting. Only one character looks out of the picture to the viewer and communicates directly with him. The whole panoramatic com-

› str. / pages 34 – 35
Mučeníčky / Female Martyrs, 2012,
olej na plátne / oil on canvas,
300 x 486,5 cm

Na výstave po ukončení štúdia
s modelmi obrazu – spolužiakmi
a pedagógmi Akadémie Sztuk
Pięknych, Varšava, 2012. /
Artist at the exhibition after finishing
his studies, with models in painting:
his schoolmates and teachers
of Academy of Fine Arts in Warsaw,
2012. Photo © z archívu autora /
from artist's archive

position is a paraphrase of the picture by Henryk Siemiradzky with the name *Dirce chrześcijańska* (Christian Death) from 1887.

Imrich in his work paraphrases the contemporary Academy and its involved persons with his own sarcasm, where we find teachers and students, or fictional characters in illusory ancient environment. This painting was awarded a Special honour of the Rector of the Academy of Fine Arts in Warsaw, with Acknowledgement of Professor Józef Szajny and Ewa Tomaszewska Award (member of the European Parliament). Fragments of heads and incomplete figures of selected professors are associated with many stories about relationships, that are known only to a narrow circle of students and teachers of the Academy. (L. B.)

Smrť Barbary Radziwiłówny

The Death of Barbara Radziwiłówna

Maľba je parafrázou obrazu od Józefa Simmlera: *Śmierć Barbary Radziwiłówny* z r. 1860, ktorý je v zbierkach Národného múzea vo Varšave. Predstavuje kontroverznú smrť poľskej kráľovnej – druhej ženy panovníka Zygmunta II. Augusta (8. mája 1551 v Krakove): milostná dráma nerovného sobáša končí smrťou a domnienkou, že mladá kráľovná bola otrávená krutou matkou vládcu. Imrichov obraz interpretuje príbeh v podobnej kompozícii rýdzo súčasne: s nemocničnou posteľou a postavami patriacimi do dnešnej doby.

„Pravidelne som chodil do varšavského Národného múzea, kde samoštúdium starých majstrov bolo pre mňa školou kvalitného remesla a inšpirácie. S lupou som skúmal, ako bol obraz namaľovaný: aký je podklad, farby, podmaľby, glazúry...“

Dielo je maľované špecifickým autorovým postupom a to nanášaním kresebnej línie prostredníctvom predkresleného vzorca (perforovaný papier). Blízkosť modelov k plátnam (autor dodržiava takmer klaustrofobickú blízkosť s maľovanými) vytvára zámerné optické deformácie, ako napríklad väčšie ruky, nohy, hlavu. Dochádza k prepojeniu a vytvoreniu ilúzie zdanlivej blízkosti diváka a imaginárnej maľby tak, „aby sme my pocitovo vchádzali do obrazu a namaľované postavy z neho vychádzali“.
(L. B.)

This painting is a paraphrase of a painting by Józefa Simmler: *The Death of Barbara Radziwiłówna* from 1860, that is in the collections of the National Museum in Warsaw. It represents the controversial death of Polish Queen — the second wife of the King Zygmunt II. August (May 8, 1551 in Cracow): the love drama of unequal marriage ends by death and the assumption that the young Queen was poi-

› str. / pages 38 – 39

Smrť Barbary Radziwiłłówny /
The Death of Barbara Radziwiłłówna,
2013, olej na plátne / oil on canvas,
110 x 178 cm

Práca v ateliéri: autor maľuje v tesnej blízkosti modelov, pre zmenu optiky pracuje na vytvorenom vyvýšenom pódiu, ktoré mení perspektívu: veľká hlava sediaceho muža, malé nohy, pohľad „z výšky“, 2013 /

Work in the studio: the author is painting in close proximity to the models, for the change of optics he is working on a built elevated podium, which changes the perspective: a large head of the man seated, small feet, the view “from above”, 2013.

Photo © z archívu autora / from artist's archive

soned by the cruel ruler's mother. Imrich's paintings interprets the story in a similar composition purely at the same time: with the hospital bed and the characters belonging to the present time.

“I regularly used to go to the Warsaw National Museum, where the self-study of old masters was for me the school of quality craftsmanship glass how a picture was painted: what is the basis, colours, under-paintings, glazes...”

The work is painted by a specific author's procedure by applying a drawing line using a predrawn pattern (perforated paper). The proximity the models to the canvases (the author observes to almost claustrophobic proximity with the painted ones) creates intentional optical deformations, such as larger arms, legs, and head. The illusion of the apparent closeness of the spectator and the imaginary painting is connected and created in such a way, “that we emotionally enter the painting and the painted characters come out of it”. (L.B.)

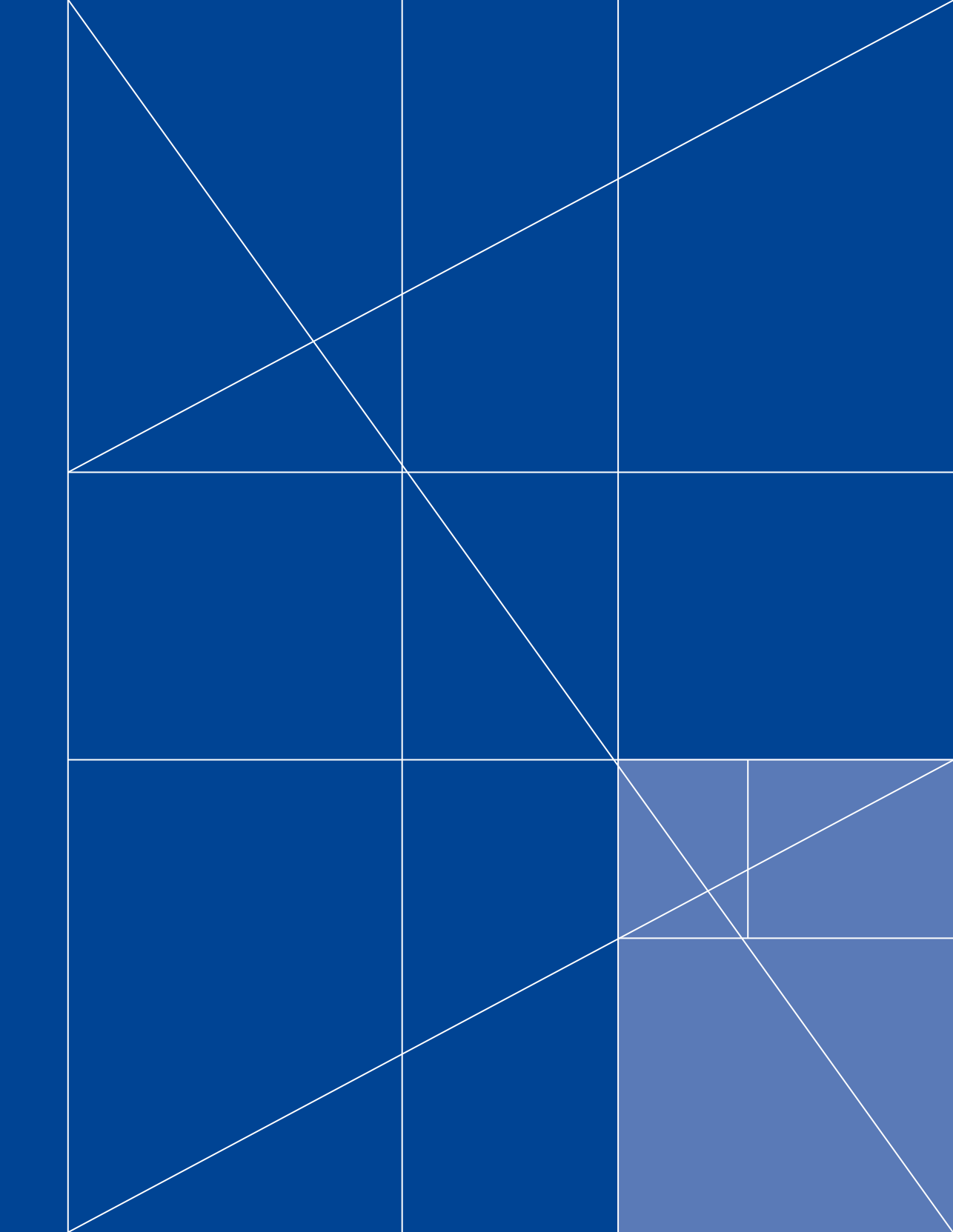

imago sui

---

autoportrét / self-portrait

„Kládol som si otázku, či umenie/umelec môže zmeniť svet? Alebo to môže byť Superhrdina? Podobne ako maliar, aj on má svoj plášť. V skrytom autoportréte versus *Superhrdina* tvorím hádanku: kto je kto? Obe postavy sa snažím prepojiť: môj obraz je kompozičným kruhom, ktorý sa stále opakuje a kladie pôvodnú otázku o aktéroch ‚zmeny sveta‘ – raz je to Superhrdina, inokedy maliar – kompozícia hodinovo točí diváka a núti ho v tomto kruhu vracaa sa k obom nosným postavám.“

Maliarove Múzy sú rôzne: inšpirujú ho k extáze, ale ho aj ponárajú do hlbkej krízy, keď si kladie otázky o zmysluplnosti umenia a tvorby. Figúra sediaceho ženského aktu v zlatých sandálkach je opäť iba doplnením kompozičného plánu a i napriek prvotnému dojmu dominancie je iba sekundárnou štafážou: živá modelka kontra imaginárne postavy. (L. B.)

Superhrdina / Superhero, 2010,
olej na plátne / oil on canvas,
200 x 110 cm

“I was wondering, whether the art/artist can change the world? Or can it be a Superhero? Similarly, like a painter, he also has his own coat. In the hidden self-portrait versus *Superhero* I create a riddle: who's who? I try to connect the two characters: my painting is a compositional circle that keeps repeating itself and asks the original question about the actors of “change of the world”: once it is a Superhero, other times a painter – the composition is clock-wisely spinning the viewer and forces him in this circle to return to both main characters.”

The painter's Muses are different: they inspire to ecstasy, but also plunge him into a deep crisis, when he asks questions about the meaningfulness of art and creation. The figure of a sitting female nude in the golden little sandals is again only a supplement to the composition plan and, despite the initial impression of its dominance, it is only a secondary staff: living female model versus an imaginary figure. (L. B.)

Babylonská veža

Babylon tower

Obraz nadväzuje na biblický popis Babylonskej veže, charakterizujúci rôznosť jazykov a nedostatok porozumenia. V autorovej intepretácii sa stáva symbolom zmätku súčasného sveta a hľadania pravdy: „Stále pracujem s jednoduchou myšlienkou: nad nami je Vyšší Princíp...“

Dôležitý je moment druhoplánovaného vnímania, uvidieť to, čo nie je zrejmé na prvý pohľad: kdesi uprostred babylonskej stavby sa objavuje autoportrét. Autor vo väčšine svojich prác akcentuje „nevidené“, skryté detaily: centrálna figúra je v podstate sekundárna štafáž: „Druhý plán mojich obrazov je mnohokrát dôležitejší: núti diváka zapozerať sa na dielo podrobne a nájsť ďalšie skryté významy. V *Babylonskej veži* sa snažím upozorniť na malosť človeka a na vyššiu existenciu ‚tam hore‘, v tomto konkrétnom prípade prioritná mužská figúra zdanlivo tvoriaca nosný obsahový plán je iba sprievodným prvkom iného obsahového zámeru... stáva sa posolstvom ľudskej pomínutelnosti.“ (L. B.)

The picture follows the biblical description of the Tower of Babel, featuring the great diversity of languages and a lack of understanding. In the author's interpretation, it becomes a symbol of the confusion of the modern world and the search for truth: “I still work with a simple idea: the Higher Principle is above us...”

The important moment is the second-planned perception, to see what is not obvious at first glance: somewhere in the middle of the Babylonian building a self portrait appears. The author in most of his works stresses the “unseen” hidden details: the central figure is essentially a secondary staff:

“The second plan of many of my pictures is many times more important: it forces the viewer to look at my art-work in detail, and to find other hidden meanings. In the *“Tower of Babel”* I try to draw attention to the smallness of a man and to a higher existence “up there”, in this particular case, the priority figure of a man, creating seemingly the main content is only accompanying element of another intention... it is becoming a human message of transience.”

U Imricha na Šuňave pri výbere diel
na výstavu, 2015. /
At Imrich's in Šuňava, selecting works
for the exhibition, 2015.
Photo © Lucia Benická

„Stále pracujem s jedno-
duchou myšlienkou: nad
nami je Vyšší Princíp...”

—

“I still work with a simple
idea: above us there is
the Higher Principle...”

**Autoportrét /
hlava ma bolí,
pán doktor
pomôžte mi,
prosím Vás...**

**Self-portrait /
I have a head-
ache, doctor,
help me,
please...**

Dielo je humorným odzrkadlením autorovej pracovnej a kreatívnej reality: názov je ironickou pripomienkou na prebiehajúcu autorovu prípravu pre doktorát na Akademii Sztuk Pięknych. Využívajúc staré postupy maľuje svoju podobizeň v bielom „doktorskom“ plášti z odrazu v zrkadle, ktoré má počas maľby nastavené. Kompozícii prvoplánovo dominuje ženský akt – model zo školy. Podobne ako v niektorých ďalších prácach, príbeh sa vyvíja počas samotného procesu tvorby, pričom akt je štáféžou a „doktorská“ postava odkazom. Náznakové a nenápadné autoportréty sa v tvorbe objavujú v limitovanom počte diel (*Babylonská veža, Superhrdina*). (L. B.)

Autoportrét / hlava ma bolí, pán doktor, pomôžte mi, prosím Vás... / Self-portrait / I have a headache, doctor, help me please..., 2013, olej na plátne / oil on canvas, 200 x 123 cm

The art-work is a humorous reflection of the author's working and creative reality: the title is an ironic reminder of ongoing preparation for the doctorate at the Academy of Fine Arts. Using old techniques, he paints his portrait in white „doctor's“ cloak from the reflection in the mirror, which he has set during the painting. The first plan of composition is dominated by a female nude – a model from the school. Like in some other works, the story develops during the creative process itself, with the nude being a staff and the „doctor“ character a reference. The allusive and inconspicuous self-portraits appear in a limited number of works in his works (*The Tower of Babel, Superhero*). (L. B.)

Hodina anatómie doktora Imricha

The Anatomy Lesson of Dr. Imrich

Dielo je parafrázou na Rembrandtov obraz *Hodina anatómie u doktora Tulpa* (1632). Dopĺňa sériu autoportrétov, kde je hravé spojenie Imricha – doktoranda s lekárom v bielom plášti. Skupinová figurálna kompozícia so súčasnými aktérmi, kde nie je operovaný živý človek, ale manekýn, má obsahový podtext, referujúci o „neživom“ umení, o „umení pre umenie“. (L. B.)

Hodina anatómie doktora Imricha /
The Anatomy Lesson of Dr. Imrich,
2014, olej na plátne / oil on canvas,
200,5 x 150,5 cm

Z umeleckej rezidencie v GLO'ART /
From GLO'ART artist-in-residency,
link: www.gloart.be/en/artist/imrich-martin/

Pri tvorbe diela počas rezidenčného pobytu v GLO'ART (Global Art Center), Belgicko, 2014. / Creating the work during the artist-in-residency at GLO'ART, Belgium, 2014. Photo © z archívu autora / from artist's archive

The art-work is a paraphrase on the Rembrandt's painting *The Lesson of Anatomy of Dr. Tulp* (1632). It completes a series of self-portraits, where there is a playful connection of Imrich – as a graduate – with a doctor in white mantle. The group composition with current persons involved, where the figure operated is not a living person, but the mannequin, has its content undertone that is reporting on the “lifeless” art, on the “l'art pour l'art”. (L. B.)

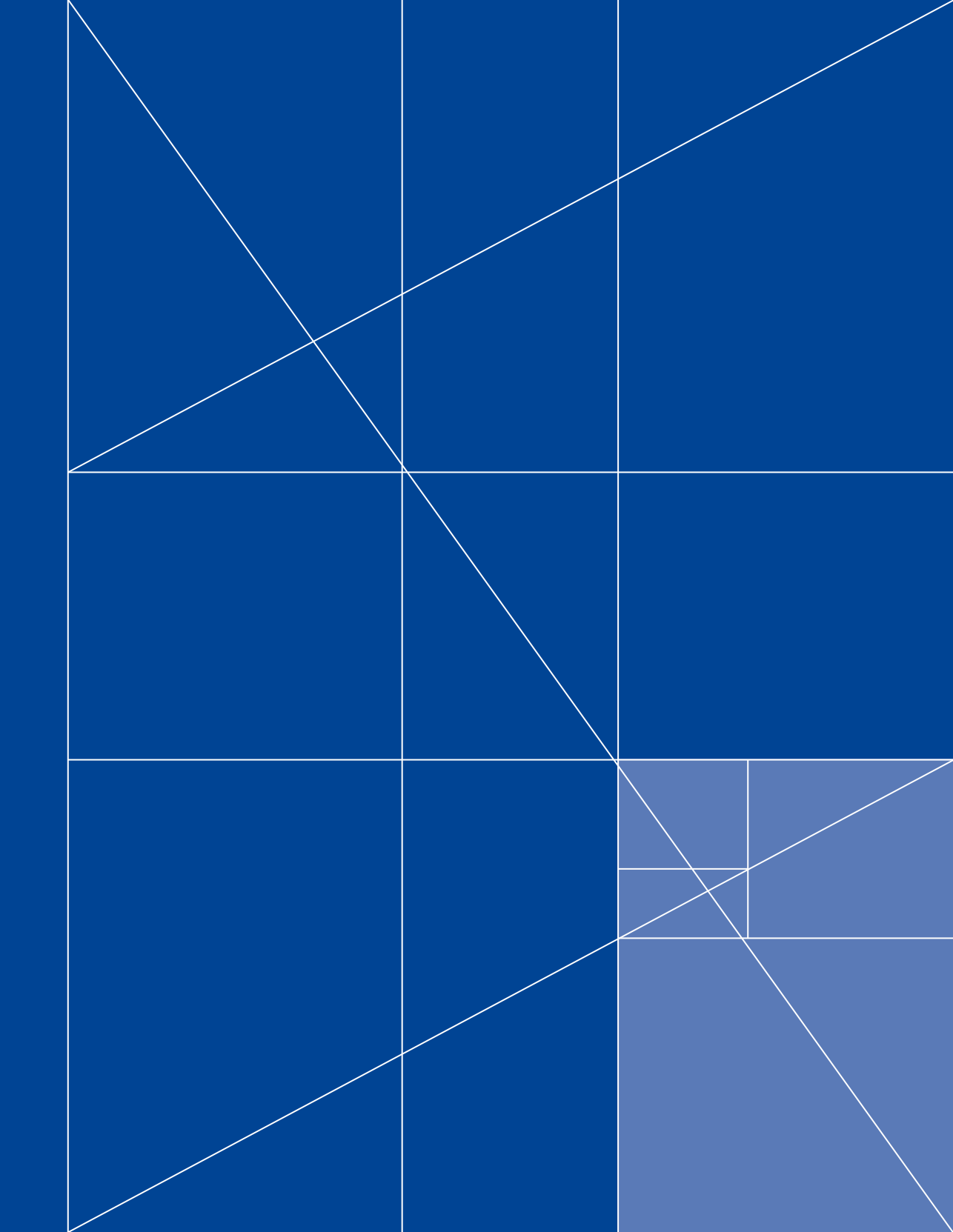

femina

žena / woman

Japonka patrí k starším dielam so štandardným postupom: maľba modelu v ateliéri s vybranými rekvizitami. Imrich sa vracia k staršej tvorbe a prehodnocuje ju – *Japonka* prežila.

„Väčšinou maľujem jedno dielo minimálne tri týždne a veľakrát sa mi stáva, že sa s výsledkom neviem stotožniť: vtedy som rozhodnutý ho zničiť, či premaľovať... Opakovane sa vraciam do staršieho tvorivého obdobia a ‚čistím‘ archív, mnohokrát diela aj likvidujem... Aj maľovanie bez jednoznačných výsledkov a spokojnosť s koncovou formou má pre mňa zmysel: stáva sa motorom pre ďalší vývoj a medzistupňom realizácie obsahovo a technicky zložitejších diel. Každá maľba je pre mňa tvorivou školou, mnohokrát mi pomáha k vyvarovaniu sa nechcených postupov, či chýb.“ (L. B.)

Japonka / Japanese Woman,
2010, olej na plátne /
oil on canvas, 240 x 200 cm

A Japanese Woman belongs to the older works with a standard procedure: painting a model in a studio with selected props. Imrich returns to his older work and reevaluates it – *A Japanese woman* has “survived”.

“I usually paint one work for at least three weeks, and many times it happens to me that I can't agree with the result: then I decided to destroy it or to repaint it... I repeatedly go back to the older creative period and ‘clean up’ my archive, many times I also liquidate some works... Even painting without clear results and satisfaction with the final form of painting makes sense to me: it becomes an engine for further development and intermediate stage of realization of content and technically more complex works. Each painting is a creative school for me; many times it helps me to avoid the unwanted processes, or any mistakes.” (L. B.)

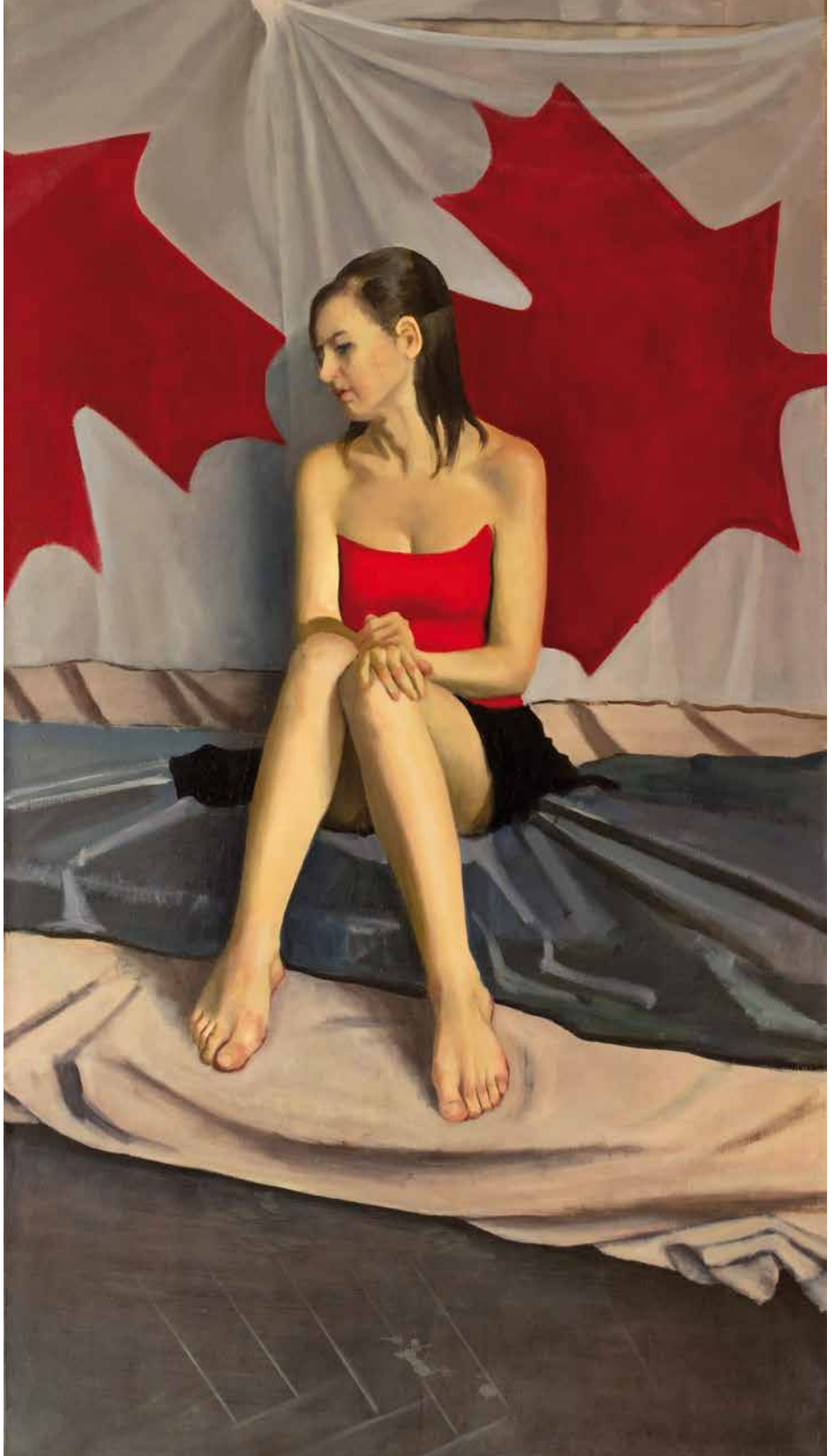

„Veľa mojich obrazov nemá náročný obsahový zmysel, je to spontánna oslava maľby, radosť z tvorby, hľadanie tvarov i foriem... Výsledkom môjho nekonečného bádania je skutočnosť, že SVETLO je nosným a podstatným elementom v mojej tvorbe.“

(Martin Imrich)

“A lot of my images do not have demanding sense of content; it is a spontaneous celebration of painting, the joy from creation, and the search for shapes and forms... The result of my endless research is the fact that the LIGHT is the main and essential element in my work.” (Martin Imrich)

Akt / Nude, 2013, olej na plátne /
oil on canvas, 200 x 123 cm

◀ Akt / Nude, 2013, olej na plátne /
oil on canvas, 178 x 110 cm

Obraz je voľnou interpretáciou mýtov o dokonalej mediálnej žene. Ženské telo sa stalo tovarom, využívaným v reklamných médiách na predaj a kampane. Ironicky podaná maľba je demystifikáciou umelej krásy a kontrastom medzi „ideálom“ a realitou. Playboy ako kultový časopis formuje vkus o dokonalom tele, pričom v zmysle klasického „vanitas vanitatum“ Imrichov obraz dekonštruuje mýty a poukazuje na proces zmeny a pominuteľnosť. (L. B.)

The painting is a free interpretation of myths about the perfect media woman. The female body has become a commodity used in advertising for sales and campaigns of goods. Ironically made painting is demystification of artificial beauty and contrast between the “ideal” and the reality. Playboy, as a cult magazine, shapes the taste of the perfect body, while in the sense of classical “vanitas vanitatum” the Imrich's painting deconstructs the myths and points to the process of change and transience. (L. B.)

BOY

Czy Don Juan
był kobieciarz

FINNE DZIECIĄTY MIŁOŚCI

BARBARA BUCHNER

WYPRÓBUJMY JEJ PIĘKNOŚĆ

WYPRÓBUJMY JEJ PIĘKNOŚĆ

WYPRÓBUJMY JEJ PIĘKNOŚĆ

jej opłonek

dziewięć

JAK ŚWIĄTY

WOLNO TAŁENT

nowobud

Roku

ayboys

WYPRÓBUJMY JEJ PIĘKNOŚĆ

WYPRÓBUJMY JEJ PIĘKNOŚĆ

WYPRÓBUJMY JEJ PIĘKNOŚĆ

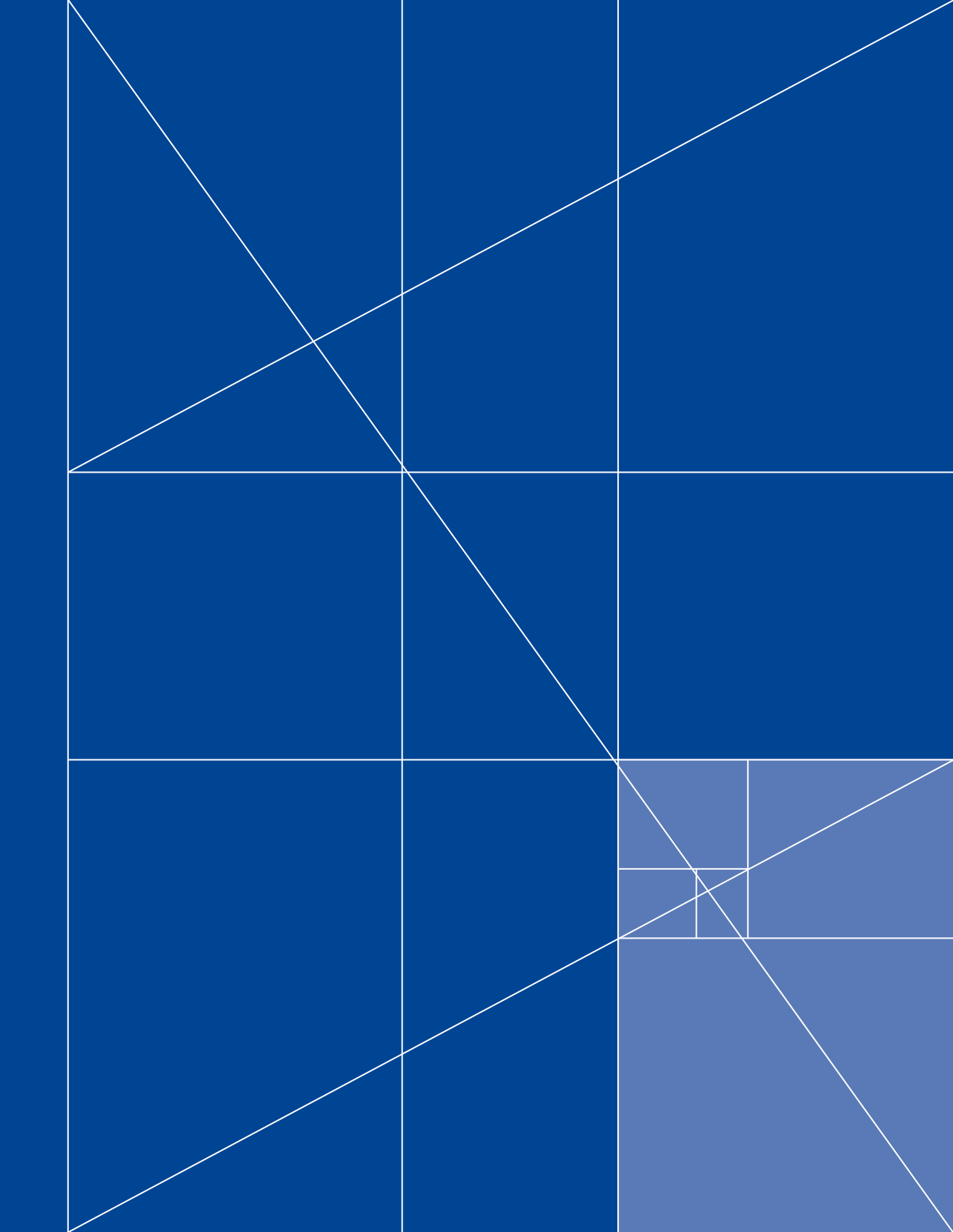

sacralis

sakrálne / sacralis

Madona s dieťaťom | Madonna with child z Maastrichtu | from the Maastricht

V r. 2013 – 2014 Imrich získal rezidenciu v GLO'ART – Global Art Center v Belgicku. Počas stáže často navštevoval Maastricht v susediacom Holandsku, kde navštívil kostoly, ktoré už neslúžili na duchovné účely: prevádzkovali sa tam prevažne civilné aktivity. „Pripadalo mi to ako telo bez duše, definujúce prázdnotu a inšpirovalo k realizácii Madony s dieťaťom...“

Je to jediná autorova maľba so surreálnym zobrazením, „neutralizovaným“ akademickými drapériami. „Drevený koník – dadaistický prvok maľby, zobrazuje hravosť Ježiša ako dieťaťa, prázdna tvár Madony a odev bez tela referujú o duchovnom prázdne.“ Svätožiara bola realizovaná zo zlata, maľba nie je typická pre autora – bez živého modelu, s aplikovaním výkladovej figuríny. (L. B.)

Madona s dieťaťom z Maastrichtu /
Madonna with child from the
Maastricht, 2013, 180 x 110 cm

Z umeleckej rezidencie v GLO'ART /
From GLO'ART artist-in-residency,
link: [www.gloart.be/en/artist/
imrich-martin/](http://www.gloart.be/en/artist/imrich-martin/)

In 2013 – 2014 Imrich won the residence in GLO'ART – Global Art Centre in Belgium. During his internship he often attended Maastricht in the neighbouring Netherlands where he visited the churches which do not serve for the spiritual purposes: there were kept predominantly some civilian activities. “It seemed like a body without a soul, defining emptiness and it was inspiring to the realization of the Madonna with the child...”

It is the only Imrich's painting with surreal view, “neutralised” with academic draperies. “Wooden Horse – the dada element of painting, shows the playfulness of Jesus as a child, the blank face of the Madonna and the garment without body report about spiritual emptiness.” The aureole was made of gold; this painting is not typical for the author – without a live model, applying the shop window dummy. (L. B.)

Madona s bábikou

Madonna with doll

„Maľbou reagujem na sprofanované vianočné sviatky. Všetko je krásne, ale neprirodzené, umelé, zabúda sa na tradičné hodnoty a zmysel Vianoc v ich pôvodnej jednoduhosti. Madona nedrží Ježiška, ale plastovú bábiku ako symbol konzumnej spoločnosti, umelosti presvietelkovaných sviatkov...“

(Martin Imrich)

“I respond with my painting to profaned Christmas holidays. Everything is beautiful, but unnatural, artificial, the traditional values and the meaning of Christmas in their original simplicity are forgotten. Madonna does not hold little Jesus, but the plastic baby doll as a symbol of the consumer society, the artificiality of over-luminesced holidays ...”

(Martin Imrich)

Madona s bábikou / Madonna with
doll, 2011, 200 x 110 cm

Z umeleckej rezidencie v GLO'ART /
From GLO'ART artist-in-residency,
link: [www.gloart.be/en/artist/
imrich-martin/](http://www.gloart.be/en/artist/imrich-martin/)

Neveriaci Tomáš

Doubting Thomas

Prvoplánovo je obraz jednoduchým tradičným zobrazením dvoch postáv: kľačiacej mužskej figúry neveriaceho Tomáša, otočeného k divákovi a kladúceho prst do krvácajúcej Ježišovej rany na boku. Známy príbeh narúša taška z Lidlu pri Tomášových nohách: paródia na konzum náš každodenný, prevládajúci nad tradičnými hodnotami. „Chcem upozorniť na skutočnosť, že viac ako v Boha veria ľudia vďaka médiám viac konzumu, reklame – novej modle...“ (L. B.)

Neveriaci Tomáš / Doubting Thomas,
2013, 210 x 110 cm

Z umeleckej rezidencie v GLO'ART
/ From GLO'ART artist-in-residency,
link: [www.gloart.be/en/artist/
imrich-martin/](http://www.gloart.be/en/artist/imrich-martin/)

On the first sight, this picture is a simple depicting of two characters by traditional view: of a male figure of Doubting Thomas in kneeling position, rotated to the viewer and putting his finger into the bloody Jesus' wound in His side. The well-known story is interfered with the bag of Lidl* (*supermarket) at the Thomas legs: the parody of our daily consumption prevailing over traditional values. “I want to draw your attention to the fact that more than in God, thanks to the media, people believe more in consumerism, advertising – in new fetish...” (L. B.)

Pri tvorbe diela počas rezidenčného pobytu v GLO'ART (Global Art Center), Belgicko, 2013. /
Creating the work during the artist-in-residency at GLO'ART, Belgium, 2013.
Photo © z archívu autora /
from artist's archive

Pohľady z kríža

The Views from the Cross

Od roku 2010 sa v Imrichovej tvorbe pravidelne objavujú rôzne interpretácie sakrálnych tém, podľa autora „osobné hľadanie Pravdy“. Vystavené diela *Babylonská veža*, *Svätý Lazar*, či diela v súkromných zbierkach *Neveriaci Tomáš*, *Madona s dieťaťom z Maastrichtu*, *Madona s bábikou*, ako aj pripravovaný cyklus *Krížová cesta* (doktorandská práca) spája biblická tematika s rôznym obsahovým posolstvom a uhlom pohľadu. Z ranných akademických malieb, keď obraz mnohokrát interpretoval iba skutkový stav vyplývajúci z práce s modelom i prostredím, autor vyzrieva do obsahovo a koncepcne pripravených projektov: hľadá témy s hlbším posolstvom, interpretujúc históriu a nosné životné pravdy formou zobrazenia súčasného človeka, prostredí a rekvizít.

Pohľady z kríža sú jedným z prelomových diel, ktoré inšpirovali nosnú tému cyklu obrazov *Krížová cesta*. Spája ich „pozeranie z druhej strany: pohľad nie na Ježiša, ale od Ježiša, ktorý sa pozerá smerom von z obrazu.“ Nosná narácia maľby je v modliacich sa postavách, predstavujúcich tri generácie žien, kde sa modelmi stáva najbližšia Imrichova rodina (stará matka, sesternica, neter). Optická deformácia mení fyziognómiu postáv a poukazuje na blízkosť Boha, či na pohľad ukrižovaného z kríža: On sleduje, ako sa trojica modlí. Pozornosť vzbudzuje autentické prostredie u starej mamy, kde prebieha dejová línia maľby, s priznaním dekoratívnych detailov interiéru. Autor opätovne využíva ním pravidelne opakovanú techniku, približujúc sa počas maľby čo najbližšie k modelom, improvizujúc plošinu pre prácu zhora, zachytávajúc tak správny zorný uhol pohľadu z kríža. (L. B.)

Pohľady z Kríža / The Views
from the Cross, 2011, olej
na plátne / oil on canvas,
200 x 114 cm

Maľba „zhora“ v autentickom
prostredí babkinho domu
v Šuňave. /
Painting “from the top” in an
authentic environment of his
grandmother’s house in Šuňava.
Photo © z archívu autora /
from artist’s archive

Since 2010, various interpretations of sacred themes have regularly appeared in Imrich's work, according to the author's "personal search for Truth". Exhibited works *The Tower of Babel*, *Saint Lazarus*, or the works in private collections *Doubting Thomas*, *Madonna with child from the Maastricht*, *Madonna with Doll*, as well as the upcoming cycle *Calvary* (doctoral thesis) combines biblical themes with different content messages and perspectives.

From early academic paintings, when the painting many times interpreted only issues of facts arising from the work with the model and environment, the author matured into the content- and conceptually prepared projects: looking for topics with a deeper message, interpreting history and supporting life truths in the form of depicting contemporary man, environment and props.

The *Views from the Cross* are one of the groundbreaking works that have inspired the main theme of the cycle of paintings *The Way of the Cross*. They are united by "view from the other side: a look not at Jesus, but from Jesus, who is 'looking' out of the picture." The main narration of the painting is in praying figures, representing three generations of women, where Imrich's closest family members (grandmother, cousin, and niece) become the models. Optical deformation changes the physiognomy of the figures and points to the closeness of God, or to the sigh of the crucified from the cross: He watches the trinity pray. The authentic environment attracts attention at Grandma's, where the storyline of the painting takes place, with an admission of decorative details of the interior. The author re-uses his regularly repeated technique, approaching as close as possible to the models during the painting, improvising the "platform" for work from above, thus capturing the correct viewing angle "from the cross".

Obrazy z cyklu *Kalvária* sú prácou v procese – tvoria gro pripravovanej doktorandskej práce *Krížová cesta*, ktorá sa stáva pre autora veľkou osobnou výzvou – je hľadaním seba, vnútornou reflexiou, ako aj vyjadrením viery. Výstava uviedla tri stanice Kalvárie: *I. Plačúce ženy, II. Ježiša zoblíekajú zo šiat a III. Šimon Cyrenejský*. Modelmi pre maľby sú najbližší príbuzní. „Vo svojich maľbách som volil pohľad Krista, prenášajúceho kríž... nikde nie je na obraze, ale je hlavným aktérom každého diela.“

Obrazový cyklus vzniká na princípe „zlatého rezu“ – sústreďí sa do jedného nosného bodu, ktorý koncentruje dianie na obraze. Výška obrazu 200 cm, je násobená zlatým $\text{fí}/\phi$, čo dáva celkový pomer šírky a výšky obrazov. Korene projektu súvisia s maľbou obrazu *Pohlady z kríža*, kde autor rozvíja myšlienku „pozerať sa na dianie z druhej strany“ a počas tvorby sa inšpiruje ideou interpretovať krížovú cestu na všetkých jej staniach: maľby majú prelomiť tradičný pohľad na jej zobrazenia, ako aj na sprofanované veľkonočné návyky a chcú vyprovokovať nové zamyslenie sa nad jej poslaním. Imrich cestoval do Svätej zeme, hľadajúc pôvodné korene príbehu pre svojské zobrazenie témy. „Krížovú cestu som si predstavoval inak, ako aj krajinu, kde sa to dialo... Desať dní v Jeruzaleme zmenilo môj uhol pohľadu na možné zobrazenie témy. Vytvoril som množstvo pracovných skíc i fotografií, kde som sám vsadený do krajiny...“ (L. B.)

The cycle *Stations of the Cross* becomes a great personal challenge for the author – it is becoming a search for himself, an inner reflection, as well as an expression of faith. It is the work in the process – forming the core of his doctoral thesis. The exhibition presented the premiere of three stations: *I. Crying women, II. Simon of Cyren, III. They strip Jesus of his clothes*. “In my paintings, I selected the view of Christ, carrying the cross... he is not in the pictures, but he is the main actor of every work.” The models of the project are the artists’ closest relatives.

The cycle of pictures arises on the principle of “Golden Ratio” – it focuses into one main point, which concentrates the events in the painting. The height of the art-work – 200 cm, is multiplied by a gold Phi/ ϕ , which gives the overall ratio of the width and the height of pictures. The roots of the project are related to the mentioned painting *Views from the Cross* where the author develops the idea of “watching the events from the other side”. While painting, he became inspired by the idea of interpretation of Calvary at all of its stations: the pictures have to break the traditional view on its depicting, as well as on the profaned Easter habits and want to provoke a new reflection on its mission. Imrich travelled to the Holy Land, searching for the initial roots of the story for his own depiction of the theme. “I imagined the Way of the Cross differently, as well as a landscape where it happened... Ten days in Jerusalem has changed my perspective on the possible interpretation of the topic. I created a number of working sketches and photos, where I set myself into the landscape...” (L. B.)

V ateliéri maľby na AVU vo Varšave /
In the studio of painting at the Academy
of Fine Arts in Warsaw.
Photo © z archívu autora /
from artist's archive

Plačúce ženy / Crying women,
2014 – 2015, olej na plátne /
oil on canvas, 200 x 123 cm

› str. / page 78
Šimon Cyrenejský / Simon
of Cyren, 2014 – 2015,
olej na plátne / oil on canvas,
200 x 123 cm

› str. / page 79
Ježiša zobliekajú zo šiat /
They strip Jesus of his clothes,
2014 – 2015, olej na plátne /
oil on canvas, 200 x 123 cm

„V biblii sú dvaja Lazarovia: vzkriesený a ten, ktorý umrel chudobný a odišiel do neba. Všetko je ako hra s rubikovou kockou, ktorá sa nemusí vydať: raz sme hore a raz dole...“

V autorovej interpretácii rubikova kocka* predstavuje „hru života“. Obrazne, každý z nás na jednej z nich sedí... Sediaci Lazar je anonymná, zovšeobecňujúca postava: otočený chrbtom k divákovi môže predstavovať každého z nás, nesúcich si vlastné zranenia. (L. B.)

* Rubikova kocka je mechanický hlavolam, ktorý v roku 1974 vynášiel maďarský sochár a architekt Ernő Rubik. Bol výnimočne obľúbený v 70. a 80. rokoch 20. storočia.

Svätý Lazar / The Saint Lazarus,
2013, olej na plátne / oil on canvas,
150 x 110 cm

“In the Bible, there are two Lazarus: the resurrected and the one which died poor and went to heaven. Everything is like a game with Rubik’s cube that may not succeed: once we’re up and once we’re down...”

In the author's interpretation, the Rubik's cube* represents “the game of life”. Metaphorically, each of us is sitting on one of them... The sitting Lazarus is an anonymous, generalizing figure: turned with his back to the viewer he can represent each of us, bearing our own injuries. (L. B.)

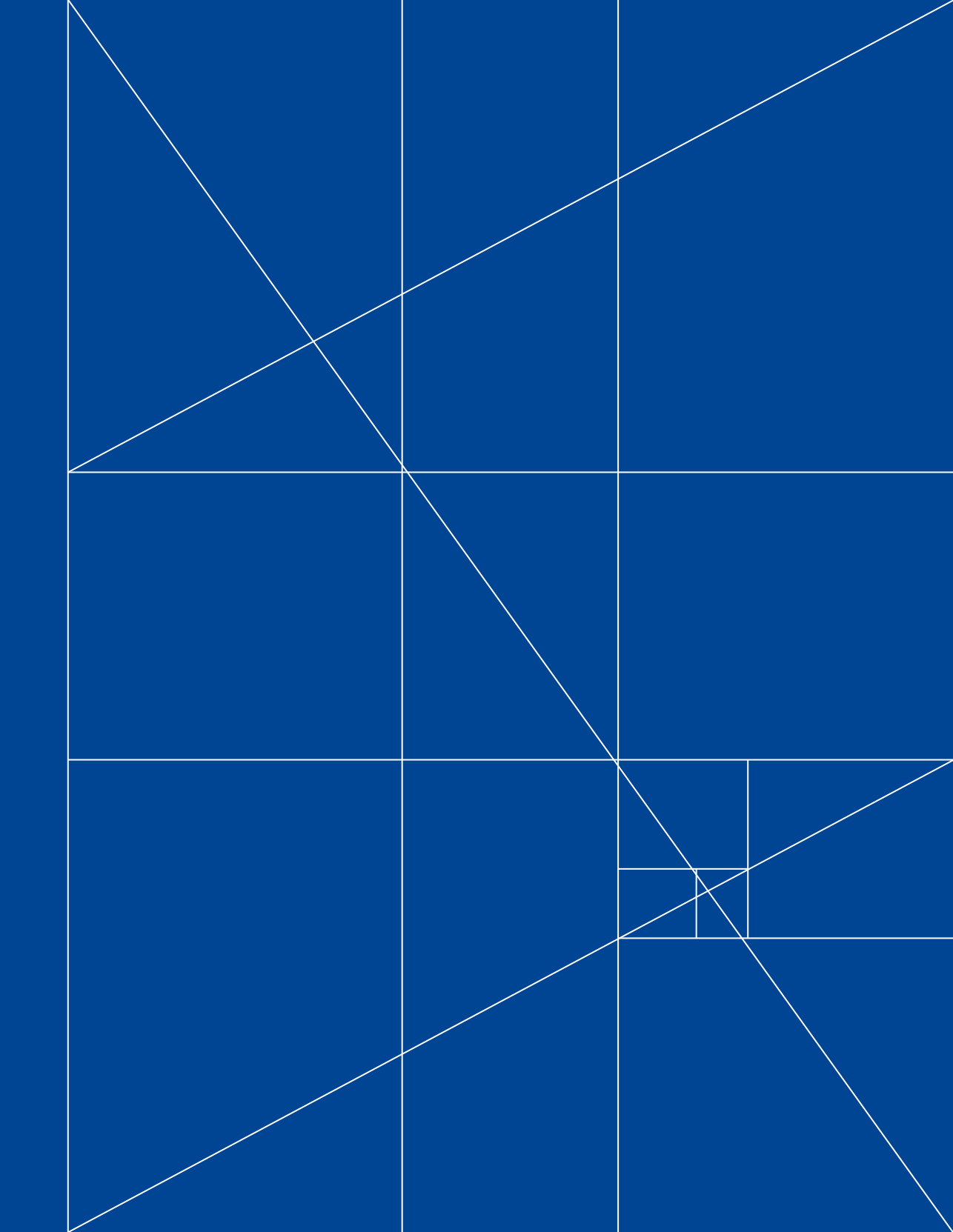
* Rubik’s cube is a mechanical puzzle invented in 1974 by Hungarian sculptor and architect, Ernő Rubik. It was extremely popular in the 70s and 80s years of the 20th century.

faktoGRAFIA

/ reference

Publikácie, články / Publications, articles:

- » ADAMČÍKOVÁ, M. 2015. Galéria ponúka nový výstavný cyklus. In *Naše novinky*. 2015, r. 2, č. 15/2015.
- » BEDNÁROVÁ, M. a kol. 2014. *Šuňava*. Prešov : Universum, 2014. 328 s. ISBN 978-80-89046-83-6.
- » BEŇOVÁ, J. 2013. Šarišská galéria konfrontuje začínajúcich umelcov s veľkými menami výtvarníctva. In *Prešovský večerník*. ISSN 1336-4030, 2013, r. 24, č. 5677, s.11
- » BUZA, M. 2015. Za mladými tvármi do GUS-KY. In *Spišský patriot*. 2015, r. 09/2015, s. 4.
- » DVOŘÁKOVÁ, H. 2015. Prísľub umeleckého zážitku na Spiši. In *Pravda*. 2015, r. XXV, č. 187, s. 43.
- » GAŠPARCOVÁ, S. 2014. Justyna Kabala–Martin Imrich. In *smeženy*. 2014, č. 36, s. 4
- » LILPOP, J. 2012. Powrót malarstwa realistycznego. In *Nowe państwo*. ISSN 1895-4960, 2012, r. 08/2012, č. 8, s. 64-66.
- » MAČKOWIAK, M. – RUSZOWSKA, A. 2013. Quo vadis, ASP?. In *Arteon*. ISSN 1508-3454, 2013, č. 1 (153), s. 28-31.
- » Martin Imrich na Coming Out. In *Przegląd*. ISSN 1509-3115, 2012, č. 49 (675), s. 66.
- » (mna). 2013. V Šuňave nezabudli na významných... In *Podtatranské noviny*. ISSN 1210-2423, 2013, r. LIV, č. 33, s. 4.
- » (mna). 2013. V Šuňave si pripomenú viac ako 700-ročnú históriu obce. In *Podtatranské noviny*. ISSN 1210-2423, 2013, r. LIV, č. 33, s. 4.
- » (pml). 2011. V Spišskej Sobote vystavujú mladí výtvarníci. In *Poprad*. ISSN 1339-2417, 2011, r. XXII, č. 2.
- » (red). 2015. Výstavy v galérii. In *Podtatranský kuriér*. 2015, r. V, č. 32, s. 6.
- » RIDILLA, J. 2013. Na veľkosti záleží. In *Prešovský večerník*. ISSN 1336-4030, 2013, r. 24, č. 5685, s. 10.
- » RIDILLA, J. 2013. Na veľkosti záleží. In *Atelier*. ISSN 1210-5236, 2013, č. 20.
- » SOBÓTKA, S. 2014. Realizm współczesny z Martinem Imrichem. In *Extra*. ISSN 2300-5165, 2014, r. 2, č. 83, s. 8.
- » WIELECHOWSKA, M. 2014. Kontrowersyjny artysta i jego obrazy. In *Płońszczak*. ISSN 1509-2445, 2014, č. 42 (1019), s. 14.

Médiá – TV, rádio / Media – TV, radio

- » Dvojvernisáž v GUS. [online]. 2015. snv.sk. [cit. 2015-08-14].
Dostupné na internete: <<http://www.snv.sk/archiv/?video=150807-3>>.
- » Výtvarný workshop. [online]. 2015. snv.sk. [cit. 2015-09-17].
Dostupné na internete: <<http://www.snv.sk/archiv/?video=150917-2>>.
- » VILIMOVÁ, A. Martin Imrich. [CD]. 2013. Šuňava OTV. [cit. 2015-09-17].
- » Lucia Benická o projekte Nové mená – Nové mýty, Slavomír Durkaj – Tiene v raji, Martin Imrich – Fí. In Ranné ladenie, Kultúra 2015 – Rádio Devín, 27. 8. 2015, 7:15.
- » Martin Imrich. In Naladené na Devín – Rádio Devín. [CD]. 13. 8. 2015, 14:05 – 14:25.

Weby o výstave – výber / Web links about exhibition – selection

- » Galéria umelcov Spiša prezentuje dve nové mená slovenského umenia. [online]. 2015. gentury.sme.sk. [cit. 2015-08-13]. Dostupné na internete: <<http://agentury.sme.sk/c/7948421/galeria-umelcov-spisa-prezentuje-dve-nove-mena-slovenskeho-umenia.html>>.
- » Martin Imrich – Fí. [online]. 2015. gus.sk. [cit. 2015-08-13]. Dostupné na internete: <<http://www.gus.sk/index.php/vystavy/aktualne/vystava/martin-imrich-fi-f>>.
- » Martin Imrich: Fí. [online]. 3. 8. 2015. dennikrelax.sk. [cit. 2015-08-13]. Dostupné na internete: <<http://www.dennikrelax.sk/Kam-ist/Vystavy/MARTIN-IMRICH-FI-/>>.
- » Nové mená – nové mýty. [online]. 2015. aktuality.ikosice.sk. [cit. 2015-08-13]. Dostupné na internete: <<http://aktuality.ikosice.sk/nove-mena-nove-myty/>>.
- » Nové mená – nové mýty. [online]. 2015. muzeum.sk. [cit. 2015-08-13]. Dostupné na internete: <<http://www.muzeum.sk/?obj=galeria&ix=gussnv>>.
- » Nové mená – nové mýty. [online]. 2015. web.vucke.sk. [cit. 2015-08-13]. Dostupné na internete: <<http://web.vucke.sk/sk/novinky/nove-mena-nove-myty.html>>.
- » Prísľub umeleckého zážitku na Spiši. [online]. 17. 8. 2015. pravda.sk. [cit. 2015-08-13].
Dostupné na internete: <<http://kultura.pravda.sk/galeria/clanok/364483-prislub-umeleckeho-zazitku-na-spisi/>>.

nové mená
nové mýty
—
new names
new myths

Výstava v Galérii umelcov Spiša /

Exhibition at the Gallery of Spiš Artists: 5. 8. – 4. 10. 2015

Kurátorka výstavy / Curator of exhibition: Lucia Benická

Grafika / Design: Ivana Betková

Produkcia / production: Galéria umelcov Spiša

Katalóg bol vydaný v rámci projektu Nové mená – nové mýty / Martin Imrich: Fí|φ
vďaka finančnej podpore Ministerstva kultúry SR. /

Catalogue was published as a part of project New Names – New Myths / Martin Imrich:
Phi|φ thanks to financial support of the Ministry of Culture of the Slovak Republic.

Editor / Edited by: Lucia Benická, riaditeľka galérie / gallery director

Autorka katalógu / Author of catalogue: © Lucia Benická

Texty / Texts: © Lucia Benická, Jozef Ridilla, Tomasz Milanowski, Ludovít Hološka

Preklady / Translations: © Dušan Bevilaqua

Grafický dizajn / Graphic design: © Ivana Betková

Fotografie / Photographs: © archív autora / artist's archive (A. A.),
Herbert Orlikowski (H. O.), Lucia Benická (L. B.), Kamil Leštach (K. L.)

Reprodukcie / Reproductions: archív autora/artist's archive; archív Galérie umelcov
Spiša / gallery archive: © Kamil Leštach, fotograf galérie / gallery photographer

Tlač / Printed by: Viena.sk, Košice, 2015

Náklad / Copies: 600

Vydavateľ / Published by: Galéria umelcov Spiša, 2015, www.gus.sk

ISBN 978-80-89081-51-6

EAN 9788089081516

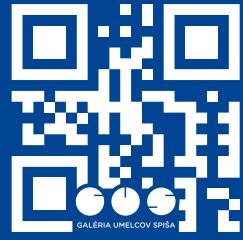

Galéria umelcov Spiša – kultúrne zariadenie Košického samosprávneho kraja

Zimná ulica č. 46, SK – 052 01 Spišská Nová Ves

www.gus.sk

www.gus.sk

